

ಒಲಿಂಪಿಕ್ ಮುಂದೂಡಿಕೆ ಬೆವರ ಹನಿಗಳ ನೆನಕೆ

ಕೊರೊನಾ ವೈರಸ್ ಜಗದಗಲ ಹರಡಿರುವ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಒಲಿಂಪಿಕ್ ಕನಸನ್ನು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹೊಸೆದಿರುವ ಮನಸ್ಸುಗಳೂ ಮುರುಟಿವೆ. ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕನವರಿಕೆಯ ಮತ್ತೂ ನೇವರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಮಹಾಸಿದ್ಧತೆ ಬಯಸುವ ಒಲಿಂಪಿಕ್ ಎಂಥ ಭೂಮಿಕೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸೆಣಸುವವರ ದೇಹದಂಡನೆ, ಮನೋದಂಡನೆಯ ಕಥನಗಳತ್ತ ಇಣುಕಬೇಕು.

■ ವಿಶಾಖ ಎನ್.

‘ಮಗನ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಸೆಷನ್ ನೋಡಲು ನನ್ನಿಂದಾಗದು. ಕರುಳು ಕಿತ್ತು ಬರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಪದಕ ಗೆದ್ದಾಗ ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ಬೆರಗುಗಣ್ಣಾಗುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮಿಷಿಪಟ್ಟಿದ್ದೆ, ನಿಜ. ಅಬ್ಬಾ... ಅವನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟವಿದೆಯಲ್ಲ; ಅದು ದೇವರಿಗೇ ಪ್ರೀತಿ’ - ಉಸೇನ್ ಬೋಲ್ಡ್ ಅಪ್ಪ ವೆಲ್ಡೆಸ್ಲಿ ಬೋಲ್ಡ್ ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ ಹಸನ್ಮುಖಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಆ ಮಾತು ಹೇಳುವ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷ ಮೊದಲೇ ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಜಮ್ಮಕಾದ ದೈತ್ಯ, ವೇಗದ ಓಟಗಾರ ಉ ಸೇ ನ್ ಬೋಲ್ಡ್ ತರಬೇತಿ

ಪಡೆಯುವ ವಿಡಿಯೋಗಳನ್ನು ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡಬೇಕು. ನೀಲಿ ಸಿಂಥೆಟಿಕ್ ಟ್ರಾಕ್ ಮೇಲೆ ಅವರು ಓಡುವಾಗ ತೊಟ್ಟ ಸ್ಪೀಕರ್‌ಗಳ ಉತ್ಕರ್ಷದಿಂದ ಹೊಮ್ಮುವ ಶಬ್ದ ಹಾಗೂ ಲಯ ಒಂದು ಕಡೆ. ಹಿಡಿದರೆ ಕೈಗೆ ಸಿಗಲಾರದಷ್ಟು ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಟ್ರಿಮ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ತಲೆಗೂದಲಿನ ಸಂದುಗೊಂದುಗಳಿಂದಲ್ಲ ಬಸಿದು ಸುರಿಯುವ ಬೆವರು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ. ಕಟೆದಿಟ್ಟ ಬಾಹುಗಳ ಸ್ವೇದಗ್ರಂಥಿಗಳೆಲ್ಲ ನಕ್ಕಿದ್ದವೋ ಅತ್ತಿದ್ದವೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದವರೇ ಬಲ್ಲರು. ಎದೆಗೋಡನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದ ಚರ್ಮ. ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಇಲ್ಲದ ಬೊಜ್ಜು, ಉಚ್ಚಾಸ, ನಿಶ್ಚಾಸದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಣಿಸಬಹುದಾದ ಅವರ ಎಲುಬುಗಳೆಲ್ಲ ಕಥಾಪರಿಕರಗಳು!

ಇಂಥ ಒಂದು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಸೆಷನ್ ಮುಗಿದದ್ದೇ ಬಾಯಿಯೊಳಗೆ ಬೆರಳು ಹಾಕಿ, ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿದ್ದ ದ್ರವವನ್ನೆಲ್ಲ ಉಸೇನ್ ಒಮ್ಮೆ ವಾಂತಿ ಮಾಡಿದರು. ಟ್ರಾಕ್ ಮೇಲೆ ಅಂಗಾತ ಮಲಗಿಕೊಂಡು, ‘ಬೇಡಿ...ಓಡಬೇಡಿ. ಹೋಗಿ, ಫುಟ್‌ಬಾಲ್ ಆಡಿ. ಗಾಲ್ಫ್ ಆಡಿ. ಓಡಿ ಹೀಗೆ ಸಾಯಬೇಡಿ’ ಎಂದು ಅವರು ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಏದುಸಿರುಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರೆಲ್ಲ ಗೊಳ್ಳನೆ ನಕ್ಕಿದ್ದರು.

ಒಲಿಂಪಿಕ್, ಎನ್ನುವುದು ಇಂತಹ ಅಧೀರ್‌ಗಳ ಸ್ವೇದಾನುಭವ ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುವ ವೇದಿಕೆ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಅದಕ್ಕಂದೇ ಅಧೀರ್‌ಗಳು ತಾವು ನಿಂದಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಹೆಣಗಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನೇ ತಾವು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇನ್ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಧ್ಯಾನಸ್ಥರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೊಬೈಲನ್ನು ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಿಯಕರ/ಪ್ರಿಯತಮೆಗೆ ‘ಇವೆಂಟ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಸಿಗೋಣ’ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಡಿನಾ ಅಷರ್ ಸ್ಮಿತ್

